# בית אהרן — מצורע



זאת תהיה תורת המצורע. נוכל לומר עפ"י מה שאמר א"א מו"ר זצוק"ל על מ"ש להוציא רבים ידי חובתם. היינו להוציאם מהחובות שלהם ומעונותיהם. וזהו פירוש הפסוק. כי מצור"ע הוא מוציא רע. ופירושו הוא כך. זאת תהיה תורת המצורע היינו תורת האדם ולימודו תמיד להוציא הרע מאתו ולהתלמד מן הלימוד האיך להוציא הרע מאתו. וזהו ג"כ הנסיון אם אחר למודו לא נתרחק מתאוות רעות רח"ל ולא הוציא הרע מאתו ידע שלימודו לא נחשב לכלום. כי לא למד מהלימוד כלום. אבל אם אחר הלימוד הוציא הרע מאתו ונתרחק מתאוות רעות אשר היה מורגל בהם עד כה ונתרחב לבו לעבודת השם יתברך בשמחה אז בוודאי לימודו לימוד נכון:

זאת תהיה תורת המצורע וגו' והובא אל הכהן. ואח"כ כתיב ויצא הכהן. ולכאורה הוא תמוה הלא המצורע כבר הובא אל הכהן. רק באמת נוכל לאמר זאת תהיה תורת המצור"ע. היינו ע"י התורה שעוסק בה מוציא רע כי התורה מוציא את הרע מן האדם. וכן איתא בגמרא. הרואה שיצרו הרע מתגבר עליו יעסוק בתורה כי המאור שבה מחזירו למוטב וכשיעזור לו השי"ת שמטהר עצמו מכל וכל ונעשה איש קדוש וטהור. וזהו ביום טהרתו שנעשה איש טהור. והובא אל הכהן. צריך להעלות הכל להקב"ה. וכשמעלה כל העולמות ממטה למעלה אח"כ ויצא הכהן. צריך לראות להוציא ולהביא חיות הבורא ב"ה לזה העולם. כי זה הוא עיקר העבדות של צדיקים להעלות כל הנ"ק ולקשר הכל לרצונו הפשוט. ואח"כ להביא הכל מלמעלה למטה חיות הבורא ב"ה ולהשפיע לישראל כל טוב ברוחניות וגשמיות. והחיות רצוא ושוב. וע"י מי נעשה כל היחודים רק ע"י צדיק כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא וארעא. לזה איתא על זה במדרש. מעשה ברוכל אחד המחזר בעיירות הסמוכות לציפורי ומכריז מאן בעי למזבן סמא דחיי. וידוע כי צדיק נקרא רוכל. וכפי דאיתא במדרש. מור זה אברהם. ולבונה זה יצחק. מכל אבקת זה יעקב. רוכל זה יוסף הצדיק. ובוודאי עיקר רצון הרוכל היה לקשר כולם לחי החיים לזה אומר מאן דבעי למזבן סמא דחיי. ורבי ינאי יתיב וגריס בטרקלין וכפי דאיתא התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין. ולזה כשאמר לו ר' ינאי תא סק להכא זבין ליה השיב לו הרוכל לית את צריך ולא דכוותך. אטרח עליה סליק לגביה הוציא לו ספר תהלים מכורך והראהו הפסוק מי האיש החפץ חיים. היינו שחפץ לדבק עצמו לחיות הבורא ב"ה. ובאמת מה הוא חיותו והחכמה תחיה בעליה. עיקר היא חכמתו שקדמה לעולם ומה היא החכמה ראשית חכמה יראת י"י שירא מהקב"ה מקודם יראה תתאה ואחר כך יבא ליראה עלאה. ומי שחפץ לדבק בזה החיות אוהב ימים היינו המדות הנקראים ימים שיאהב את כל המדות לתקנם שיהיו טובות וחביבות וע"י המדות טובות שלו יקשר כל המדות להחיים לראות טוב שיתגלה טוב הצפון. וזה ידוע ג"כ איזו מדה נקראת טוב. ואחר כך אומר נצור לשונך מרע כידוע שהברית הלשון הוא כנגד ברית המעור. ואח"כ סור מרע ועשה טוב וגו' ובוודאי ישיג החיים האמתיים חיות הבורא ב"ה:

עוד אמר. מי האיש החפץ חיים. שחפץ לטעום מעט חיות. אוהב ימים. להכניס חיות בימים שלו לראות טוב. יראה לעשות טוב והקב"ה מראה לו מעט אור ומעט טוב ובזה יתרחק מרע ויהיה נצור לשונך מרע וגומר. ואעפ"י שכתוב בספרי מוסר להיפך. שיהיה תחילה סור מרע ואח"כ ועשה טוב (חסר) אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו. מציל עני מחזק ממנו. וז"ש זאת תהיה תורת המצורע. תורת המוציא רע. והבן:

עוד אמר מ"י האיש החפץ חיים. מ"י הוא בחינה הנקרא מ"י. מ"י חכם ויבן אלה. אד' מ"י יעמוד. ועוד כמה פסוקים מ"י הוא אתר דקיימא לשאלה וכיון שהוא שואל ודורש ומשיג קצת אזי אח"כ חוזר ושואל מי האיש החפץ חיים החכמה תחיה בעליה. אוהב ימים. ימים הם המדות הנקראים ימים יום א' יום ב' וכן כל הששה ימים. לראות טוב. הבחינה הנקראת טו"ב. אמרו צדיק כי טוב וגומר.

עוד אמר. מ"י האיש פי' האיש שהוא בחינת מ"י הוא החפץ חיים אוהב ימים להכניס בתם טוב. נצור לשונך מרע כו' סור מרע ועשה טוב. כי כשדוחה מעליו הרע בכל בחינותיו אז יכול לבוא לידי עשיית הטוב. ועוד יש אופן שע"י עשיית הטוב בכל מה דאפשר יכול להנתק מהרע לכך הזכיר תיבת טוב קודם סור מרע ואחר סור מרע כי לראות טוב ג"כ ציווי:

עוד דקדק מהו הלשון. ר' ינאי הוה יתיב בטרקלין. מאי נ"מ אם בטרקלין אם במקום אחר. אמר התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין. מהו הלשון פרוזדור. הוא לשון פרו"ז פתוח. כי הפרוזדור הוא פתוח. לפיכך דומה העוה"ז לפרוזדור. והעוה"ב לטרקלין טרקלי"ן הוא לשון טרוקי גל"י מקום נעול. כי במקום שהמלך או השר יושב מסתמא הוא מקום נעול. וז"ש המדרש ר' ינאי הוה יתיב בטרקלין פי' שהוא היה צדיק גמור. ונכנס מפרוזדור לטרקלין ולכך לא רצה מתחילה להשיב לו וא"ל לא לך ולא לחברך. כי לך אין שייכות באזהרות אלו כי כבר עבר כל הבחי' אלו ונכנס לטרקלין. עד שהפציר בו והראה לו ספר תהלים וכו'. ואמר זאת תהיה תורת המצור"ע. המוצא רע. כי ע"י התורה שהיא בחינת חכמה יוכל להוציא את הרע. ביום טהרתו. בבחינת יום שהוא חסד. טהרתו. בחינת וזרקתי עליכם מים טהורים. והובא אל הכהן שהוא איש החסד. ודקדק כי מתחילה כתיב והובא אל הכהן. ואחר כך ויצא הכהן אל מחוץ למחנה להיכן יצא כיון שהובא אליו. רק מתחילה צריך להתעוררות שלו שיובא אל הכהן. ואח"כ ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע כי עי"ז נרפא נגע כו'. ולקח כו' ועץ ארז ושני תולעת ואזוב כפירש"י כי הארז הוא הגבוה מכולן. כי המתגאה שנתגאה כארז ישפיל עצמו כאזוב:

במדרש ואשה כי יזוב זוב דמה וגו' הה"ד ראשו כתם פז וגו' אמר ע"פ מ"ש אאמו"ר זצוקללה"ה והזרתם הוא לשון הפרשה ול' זר שמה שמפריש א"ע מהתאוה הוא בחינת זר וכתר על ראש האדם. וזה רומז במדרש ואשה כי יזוב וגו' הה"ד ראשו כתם פז. והבן: